Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1892. Wydano i rozesłano dnia 10. Sierpnia 1892. **Część XIII.**

Nr. 49.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem z dnia 13 lipca 1892 l. 32.228 wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Brody na pobór w roku 1892 dodatku konsumcyjnego od mięsa w wysokości 73½% i od wina w wysokości 100%.

Wydział krajowy zezwala w myśl §. 86 ust. z dnia 13 marca 1889 L. 24 dz. ust. kraj. za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie gminie miasta Brodów na pobór w roku 1892 dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa w wysokości 73½%, tudzież dodatku do podatku konsumcyjnego od wina w wysokości 100%, z tem zastrzeżeniem, że gminie miasta Brodów nie będzie wolno żądać dodatkowego uiszczenia rzeczonych dodatków za czas przed ogłoszeniem nininiejszego zezwolenia.

We Lwowie dnia 13 lipca 1892.

Zastępca Marszałka krajowego
Chamiec w. r.

Członek Wydziału krajowego
Wereszczyński w. r.

Nr. 50.

U s t a w a

o udzieleniu gminie miasta Jarosławia prawa do poboru myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Jarosławia prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata pod następującemi warunkami.

Art. II.

Gmina miasta Jarosławia pobierać ma myto kopytkowe na następujących sześciu do miasta prowadzących drogach.

1. na gościńcu rządowym od strony Przeworska;
2. na gościńcu rządowym od strony Radymna;
3. na drodze krajowej Jarosławsko-Bełzkiej za mostem na Sanie;
4. na drodze powiatowej Jarosław-Hucisko przed drogą do Pawłosiowa wiodącą;
5. na drodze Pełkińskiej przed karczmą Langsama;
6. na drodze gminnej prowadzącej przez Szwarzmanówkę na przedmieście Misztale.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

a) Od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) Od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego, i koni wierzchowych po 1 (jednym) ct.

c) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego ½ ct. (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich, na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta i kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle i w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyi mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego art. VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu czy i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego roboty uskutecznione zostały, i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął, był na ten cel obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami i około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego, wykonuje Wydział powiatowy a względnie Wydział krajowy w myśl §. 25 ustawy drogowej z 7 Lipca 1885. przyczem służy mu prawo przedsiewzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy, pobierającej opłatę kopytkową.

Art. X.

Gdyby gmina pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przy-

musowe, wskazane ustawą drogową z 7 Lipca 1885 i wykonawczym regulaminem drogowym z 24 września 1886.

Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego, lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych placów, ulic, i dróg miejskich, niemniej też funduszów w myśl postanowień §. 28 ustęp 5 ustawy drogowej.

Art. XI.

Od zwierząt wyżej poszczególnionych, to jest opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina pobierająca myto kopytkowe, pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 25 Czerwca 1892.

Franciszek Józef w. r.

T a a f f e w. r